

ĢENERĀLADVOKĀTA F. DŽ. DŽEIKOBSA [F. G. JACOBS] SECINĀJUMI,
sniegti 2004. gada 2. decembrī¹

1. Šajā lietā Spānija prasa atcelt Padomes 2003. gada 5. jūnija Regulu (EK) Nr. 975/2003 par tarifu kvotas atklāšanu un pārvaldīšanu tunzivju konservu, uz ko attiecas KN kodi 1604 14 11, 1604 14 18 un 1604 20 70, ieviešanai².

3. Šajā laikā Kopiena bija piešķirusi pilnīgu atbrīvojumu no muitas nodokļiem ĀKK valstu izcelsmes tunzivju konserviem, turpretim uz Taizemes un Filipīnu izcelsmes konserviem attiecās muitas nodoklis 24 % apmērā.

Apstrīdētā Regula un tās pieņemšanas pamatojums

4. Pēc neveiksmīga mēģinājuma panākt savstarpēji pieņemamu risinājumu Kopiena, Taizeme un Filipīnas vienojās iesniegt jautājumu izskatīšanai vidutājam [mediatoram] Pasaules Tirdzniecības organizācijas ietvaros (turpmāk tekstā — “PTO”).

2. 2001. gada novembrī Kopiena, Taizeme un Filipīnas vienojās par apspriežu rīkošanu, lai pārbaudītu, kādā mērā ir pārmērīgi apdraudētas Taizemes un Filipīnu likumīgās intereses, īstenojot tarifu preferenču režīmu attiecībā uz Āfrikas, Karību salu un Klusā Okeāna valstu grupas (turpmāk tekstā — “ĀKK valstis”) izcelsmes tunzivju konserviem.

5. 2002. gada 20. decembrī vidutājs ieteica Kopienai 2003. gadam atklāt 25000 tonnu tarifu kvotu Taizemes un Filipīnu izcelsmes tunzivju konserviem, piemērojot muitas nodokli 12 % apmērā.

6. To izdara, ieviešot Regulu Nr. 975/2003 (turpmāk tekstā — “Regula” vai “Apstrīdētā regula”), kas bija balstīta uz EKL 133. pantu.

¹ Oriģinālvaloda — angļu.

² — OV L 141, 1. lpp.

7. Tarifa kvotu iedalīja četrās daļās: kvota 52 % apmērā no gada apjoma Taizemes izcelsmes importam, kvota 36 % apmērā Filipīnu izcelsmes produktu importam, kvota 11 % apmērā Indonēzijas izcelsmes produktu importam un kvota 1 % apmērā pārējo trešo valstu izcelsmes produktu importam.

princips nav likumīga prasība, kuras pārkāpšana varētu izraisīt attiecīgā akta spēkā neesamību⁵.

Konkurences izkropļošana

8. Spānija izvirza astoņus pamatus savas prasības atcelt tiesību aktu atbalstam.

Kopienas preferences principa pārkāpums

9. Spānija apgalvo, ka ar Apstrīdēto regulu tiek pārkāpts Kopienas preferences princips, kas ir viens no Līguma principiem³ un ir Kopējā muitas tarifa pamatā⁴, jo šādus pasākumus var pieņemt tikai tad, ja Kopienas ražošana ir nepietiekama.

10. Es nepiekrītu šim argumentam. Tiesa ir skaidri noteikusi, ka Kopienas preferences

11. Spānija atkārtoti, ka tādi pasākumi kā Regula var tikt pieņemti tikai tad, ja Kopienas ražošana nav pietiekama, lai apgādātu Kopienas tirgu; nepastāvot šādam nosacījumam, ar šo pasākumu tiek izkropļoti konkurences apstākļi tirgū.

12. Tomēr ir skaidrs, ka jebkura veida muitas nodokļu samazinājums var zināmā mērā ietekmēt konkurenci starp precēm, kas ievestas no trešām valstīm un tādām pašām Kopienas izcelsmes precēm, par sliktu šīm pēdējām minētajām precēm. Loģisks secinājums no Spānijas argumenta būtu tāds, ka Kópiena nekad nevarētu samazināt ievestajām precēm piemērotos nodokļus. Ir acīmredzami, ka tas tā nevar būt; jebkurā gadījumā tas būtu pretrunā EKL 131. pantam, kurā noteikts, ka dalībvalstis, savā starpā nodibinot muitas savienību, tiecas veicināt *inter alia* muitas šķēršļu mazināšanu starptautiskajā tirdzniecībā. Kā to apgalvo Komisija,

3 — Spānija min 1968. gada 13. marta spriedumu lietā 5/67 *Beus* (*Recueil*, 125. lpp., 98. punkts).

4 — 1987. gada 10. decembra spriedums lietā 232/86 *Nicolet Instrument* (*Recueil*, 5025. lpp., 13. punkts).

5 — 1994. gada 14. jūlija spriedums lietā C-353/92 *Griekija/Padome* (*Recueil*, I-3411. lpp., 50. punkts).

kura ir iestājusies lietā Padomes atbalstam, precīzāka analīze noved pie secinājuma, ka tieši muitas nodokļi ir tie, ar kuriem tiek izkropļota konkurence, bet to samazinājums atjauno tirgus līdzsvaru.

pārkāpumiem, kā arī sakarā ar pilnvaru pārsniegšanu. Starp būtiskiem procesuāliem noteikumiem, kuru pārkāpuma rezultātā var tikt atcelts Kopienas tiesību akts, nav minēta prasība veikt ietekmes novērtējumu, uz ko faktiski norāda Spānija.

Procesuālo noteikumu pārkāpums

13. Spānija norāda, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka starp garantijām administratīvajā procesā, kuras piešķir Kopienas tiesību sistēma, īpaši ir minēts kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos attiecīgās lietas faktus⁶. Tā apgalvo, ka apstrīdētā regula nav pamatota ne ar kādu izpēti, no kuras būtu redzams, ka tās pieņemšana bija vajadzīga, un attiecīgi — tā tika pieņemta, pārkāpjot administratīvo procesu.

14. Tomēr ir skaidrs, ka apstrīdētā regula ir nevis administratīvā procesa, bet gan likumdošanas procesa iznākums. Atbilstoši EKL 230. pantam Tiesas jurisdikcijā ir prasības par tiesību akta atcelšanu sakarā ar kompetences trūkumu, būtiskiem procesuālo noteikumu pārkāpumiem, šā Līguma vai jebkuru ar tā piemērošanu saistītu tiesību normu

15. Jebkurā gadījumā tomēr, kā tas ir skaidri norādīts tās preambulā⁷, Regula tika pieņemta, ņemot vērā PTO mediācijas procedūru, īpaši, lai īstenotu vidutāja ieteikumus. No preambulā skaidri minētā vidutāja viedokļa, ko Spānija iesniedza Tiesā, ir redzams, ka viņš ir veicis ļoti precīzu analīzi par attiecīgajiem tunzivju konservu tirgiem, īpaši ņemot vērā ražošanas un patēriņa datus Kopienā, kā arī Kopienas tirgus spēju uzņemt jaunus importus. Ar Regulu noteiktās tarifu likmes un tarifa kvotu tonnāža plaši atspoguļo skaitļus, pie kuriem vidutājs bija nonācis šīs pārbaudes rezultātā. Tātad apstrīdēto regulu pieņēma, apsverot tās iespējamo ietekmi.

6 — 1991. gada 21. novembra spriedums lietā C-269/90 *Technische Universität München (Recueil, I-5469. lpp., 14. punkts)*.

7 — Preambula ir pilnībā izklāstīta šo secinājumu 36. punktā.

Kotonū nolīguma 12. panta pārkāpums

16. Spānija norāda, ka ir pārkāpts Kotonū nolīguma 12. pants⁸.

17. Kotonū nolīguma mērķis ir veicināt un paātrināt Āfrikas, Karibu jūras un Klusā Okeāna valstu grupas (turpmāk tekstā — “ĀKK valstis”) ekonomikas, kultūras un sociālā attīstību, lai sekmētu mieru un drošību un veicinātu stabilu un demokrātisku politisko vidi.

18. 12. panta 1. punktā noteikts:

“[...] ja Kopiena tās kompetences ietvaros paredz īstenot pasākumu, kas saskaņā ar šī nolīguma mērķiem varētu ietekmēt ĀKK valstu intereses, tā šīs valstis par to laicīgi informē. Šajā nolūkā Komisija savus priekšlikumus par šāda veida pasākumiem vienlaicīgi dara zināmus ĀKK valstu sekretariātam.”
[Neoficiāls tulkojums]

19. Spānija apliecina, ka, lai gan sanāksme ar ĀKK valstu tunzivju eksportētājiem notika 2003. gada 28. janvārī Briselē, tā notika laikā, pirms Komisija darīja zināmu atklātībai 2003. gada 27. marta Regulas priekšlikumu⁹. Tādējādi netika ievērots Kotonū nolīguma 12. pants.

20. Saskaņā ar Padomes veikto Kopiena regulāri informēja ĀKK valstis par attiecīgā jautājuma attīstību. Neskaitot 2003. gada 28. janvāra sanāksmi, pie šī jautājuma atgriezās vairākas reizes, tajā skaitā tikšanos [laikā] ar ĀKK valstīm attiecīgi 2002. gada 6. maijā, 2003. gada 1. martā un 2003. gada 25. martā. Padome iesniedza kopijas no šo sanāksmju protokoliem, kas pamato tās apgalvojumus. Spānija iebilst, ka arī šīs sanāksmes notika, pirms Regulas priekšlikums tika darīts zināms atklātībai; tomēr, kā to atzīmē Padome, varēja domāt, ka informēšana par priekšlikumu pēc tam, kad tiesību akts ir ticis pieņemts, ir mazāk noderīga nekā tad, ja šī informācija būtu sniegta iepriekš. Turklāt Spānija savā replikas rakstā min sanāksmi Kotonū nolīguma ietvaros, kas notika *Brazzaville* (Kongo Republika) laikā no 2003. gada 31. marta līdz 3. aprīlim un kuras laikā tika pieņemta rezolūcija, ar kuru iestājās pret ierosināto strīda atrisinājumu. No šī pēdējā minētā fakta izriet, ka Kotonū nolīguma ietvaros bija notikusi informācijas sniegšana un apmaiņa.

8 — Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karibu jūras un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū, OV L 317, 3. lpp.

9 — COM (2003) 141 galīgā redakcija.

21. Tātad nav ticis pārkāpts Kotonū nolīguma 12. pants.

attiecas VPS shēma, izcelsmes konserviem. Vēl jo vairāk, ar šiem nolīgumiem uz tunzivju konserviem tiek attiecināti ierobežojošāki izcelsmes noteikumi, nekā tie ir paredzēti Apstrīdētajā regulā. Šajā ziņā ar Apstrīdētajā regulā noteiktajām kvotām tiek kaitēts valstīm, kuras ir noslēgušas preferenču nolīgumus ar Kopienu.

Preferenču nolīgumu pārkāpums

22. Nākamais Spānijas pamats ir par preferenču nolīgumiem, kurus Kopiena ir noslēgusi ar i) ĀKK valstīm un ii) valstīm, uz kurām attiecas — saskaņā ar Spānijas izmantoto terminoloģiju — “narkotiku apkaurošanas režīma” vispārējo preferenču shēma (VPS). Šī ir atsauce uz “īpašiem nolīgumiem, lai cīnītos pret narkotisko vielu ražošanu un tirdzniecību”, kas veido daļu no vispārējo preferenču shēmas, kas šobrīd ir noteikta Padomes Regulā Nr. 2501/2001¹⁰ (un bija piemērojama attiecīgajā laikposmā).

24. Spānijas izvirzītā pamata abas daļas izskatīšu atsevišķi.

ĀKK valstis

23. Spānija uzskata, ka ar iepriekš minētajiem līgumiem piešķir preferenču režīmu, atļaujot ĀKK un valstu, uz kurām attiecas “narkotiku apkaurošanas režīms”, izcelsmes tunzivju konserviem ienākt Kopienas tirgū. Tā apgalvo, ka ar Apstrīdēto regulu noteiktā tarifa kvota mazinās preferenču nolīgumu ietekmi, jo ar šo kvotu tiks atļauta konkurence starp attīstīto valstu izcelsmes tunzivju konserviem ar ĀKK un to valstu, uz kurām

25. Līgums, kuru Kopiena ir noslēgusi ar ĀKK valstīm, uz kuru attiecas Spānija, ir Kotonū nolīgums¹¹. Šajā nolīgumā ir ietverts noteikums par pilnīgu muitas nodokļu atcelšanu¹², lai gan uz ar Regulu atklāto tarifu kvotu attiecas 12 % nodokļa likme. Tādēļ es neredzu, kādā veidā ar Regulu varētu tikt mazināta Kotonū nolīguma ietekme.

10 — Padomes 2001. gada 10. decembra Regula (EK) Nr. 2501/2001 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim, OV L 346, 1. lpp.

11 — Skat. iepriekš 17. punktu un 8. zemsvītras piezīmi.

12 — Skatīt Nolīguma V pielikuma 1. pantu.

26. Turklāt uz tarifa preferencēm, kuras ir noteiktas ar Kotonū nolīgumu, neattiecas nekāds kvantitatīvs ierobežojums; savukārt ar Regulu atklāj 25 000 tonnu kvotu, kas saskaņā ar Komisijas teikto (par ko Spānija necēla iebildumus) ir tik tikko 10 % no kopējā ĀKK un valstu, uz kurām attiecas VPS shēma, izcelsmes importa.

27. Jebkurā gadījumā vienīgais Kopienai juridiski saistošais pienākums, kas izriet no Kotonū nolīguma attiecībā uz importu, ir — atbrīvot to no muitas nodokļiem; nepastāv neviens cits noteikums, ar kuru valstīm, uz kurām attiecas šis līgums, tiktu garantēts vai nu tarifa preferenču apmērs, vai minimālais importa apjoms salīdzinājumā ar citām valstīm. Tātad, pat ja Regulas iznākums būtu tāds, kā to apgalvo Spānija, tas nebūtu pretrunā iepriekšējiem pasākumiem.

Valstis, uz kurām attiecas narkotiku apkarotības VPS [shēma]

28. Spānija atsaucas uz preferenču nolīgumu, kas ir noslēgts starp Kopienu un valstīm, uz kurām attiecas VPS shēma. Faktiski, kā (arī) to atzīmē Komisija, uz tarifu preferencēm, kuras Kopiena piešķir valstīm, uz kurām attiecas VPS shēma, neattiecas

neviens nolīgums ar šīm valstīm; drīzāk tās ir vienpusēja rakstura preferences, kuras Kopiena piešķir iepriekš minētā "narkotisko vielu ražošanas un tirdzniecības apkarošanas režīma" ietvaros¹³.

29. Šis režīms ietver kopējā muitas tarifa nodokļu atcelšanu "ražojumiem, uz kuriem saskaņā ar IV pielikumu attiecas īpašais, IV sadaļā minētais narkotisko vielu ražošanas un tirdzniecības apkarošanas režīms, un kuru izcelsme ir no valsts, uz kuru saskaņā ar I pielikuma I sleju attiecas šis režīms"¹⁴. Tomēr izskatās, ka starp šiem ražojumiem nav minēti tunzivju konservi¹⁵.

30. Pat ja preferenču režīms, ko Kopiena ir piešķirusi saskaņā ar VPS shēmu, attiecas uz tunzivju konserviem, es uzskatu, ka iepriekš minēto iemeslu dēļ Spānijas pirmā pamata pirmās daļas par Kotonū nolīgumu sakarā nevar apgalvot, ka ar apstrīdēto regulu tiek mainīta šī režīma ietekme.

13 — Skat. 22. punktu.

14 — Skat. Regulas Nr. 2501/2001 10. panta 1. punktu.

15 — Skat. Regulas Nr. 2501/2001 IV pielikuma 4. pantu un sarakstu.

Tiesiskās palāvības [principa] pārkāpums

31. Spānija uzskata, ka ar Regulu tiek pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips. Acīmredzami runa ir par to Kopienas tirgus dalībnieku palāvību, kuri ir veikuši ieguldījumus ĀKK un valstīs, uz kurām attiecas VPS shēma. Spānija norāda, ka Regulai būs ietekme uz šajās valstīs veiktajiem ieguldījumiem, kam būs negatīvas sekas attiecībā uz to ekonomiku, jo ieguldījumi, ja tie pārstāj būt ienesīgi, var izzust.

32. Jāatzīst, man ir nelielas grūtības izsekot šim argumentam; tas šķiet mazliet nereāls tajā ziņā, ka tajā ir minēts, ka Kopienas tirgus dalībniekam var būt tiesiskā palāvība attiecībā uz to, ka ĀKK un to valstu, uz kurām attiecas VPS shēma, ekonomika nepasliktināsies. Jebkurā gadījumā ir skaidrs, ka kopumā ar regulu, kuru pieņem atbilstoši iestādes diskrecionārajai varai, netiek pārkāpta tiesiskā palāvība.

33. Tiesa ir nospriedusi, kā to arī atzīmēja Spānija, ka “prasības atcelt tiesību aktu

ietvaros nekas neiestājas pret to, ka dalībvalsts apgalvo, ka ar iestādes pieņemto tiesību aktu tiek apdraudēta atsevišķu privātpersonu tiesiskā palāvība”¹⁶. Tomēr [ši sprieduma] nākamajā punktā Tiesa ir atzinusi, ka, “tā kā Kopienas iestādēm ir diskrecionāra vara attiecībā uz līdzekļu izvēli, kas vajadzīgi kopējas tirdzniecības politikas īstenošanai, tirgus dalībnieki nevar atsaukties uz tiesisko palāvību attiecībā uz to, ka esošā situācija, kura var izmainīties šo iestāžu diskrecionārās varas robežās pieņemto lēmumu rezultātā, paliks nemainīga”¹⁷.

34. Šajā lietā es nesaskatu [iemeslu], kura dēļ Kotonū nolīgums vai VPS shēma (pat ja tam būtu nozīme šajā lietā) varētu radīt pamatotu palāvību attiecībā uz to, ka Kopienas neatklās tarifu kvotas Taizemes un Filipīnu izcelsmes tunzivju konserviem.

Pamatojuma trūkums

35. Spānija norāda, ka ar Regulu tiek pārkāpta EKL 253. pantā minētā prasība, saskaņā ar kuru regulās ir jānorāda [to

16 — 1998. gada 19. novembra spriedums lietā C-284/94 Spānija/Padome (*Recueil*, I-7309. lpp., sprieduma 42. punkts).

17 — Sprieduma 43. punkts, kurā minētas vairākas lietas.

pieņemšanas] pamatojums: Apstrīdētās regulas preambulas pirmais apsvērums aptiecinās ar atsaukšanos uz PTO vidutāja viedokli, kas Kopienai nebija saistošs, un Regulā netiek aplūkota problēma kopumā, jo tajā netiek pārbaudīta pasākumu ietekme uz konservu ražošanu Kopienā.

36. Faktiski Apstrīdētās regulas preambula, lasīta kopumā, neaprobežojas tikai ar atsaukšanos uz vidutāja viedokli. Preambula, lasīta kopumā, nosaka, ka:

“(1) 2001. gada novembrī Kopiena, Taizeme un Filipīnas vienojās par apspriežu rīkošanu, lai pārbaudītu, kādā mērā ir pārmērīgi apdraudētas Taizemes un Filipīnu likumīgās intereses, īstenojot tarifu preferenču režīmu attiecībā uz ĀKK valstu izcelsmes tunzivju konserviem. Pēc neveiksmīga mēģinājuma panākt savstarpēji pieņemamu risinājumu Kopiena, Taizeme un Filipīnas vienojās iesniegt jautājumu izskatīšanai vidutājam. 2002. gada 20. decembrī vidutājs sniedza savu atzinumu, ka Kopienai 2003. gadam jāatklāj 25 000 tonnu tarifa kvota vislielākās labvēlības režīmā ar 12 % *ad valorem* tarifa likmi.

- (2) Ņemot vērā vēlēšanos atrisināt šo ieilgušo problēmu, Kopiena ir nolēmusi šo priekšlikumu pieņemt. Tādēļ ir jāatklāj papildu tarifu kvota ierobežotam tunzivju konservu apjomam.
- (3) Ir lietderīgi iedalīt valsts specifiskās kvotas daļas tām valstīm, kuras ir būtiski ieinteresētas tunzivju konservu piegādē saskaņā ar nepreferenciāliem nosacījumiem attiecīgajā laikposmā. Atlikušajai kvotas daļai jābūt pieejamai visām pārējām valstīm.
- (4) Tarifu kvotas optimālu izmantošanu vislabāk var nodrošināt, to piešķirot hronoloģiskā secībā, ievērojot datumus, kuros apstiprinātas deklarācijas par produktu laišanu brīvā apgrozībā.
- (5) Lai nodrošinātu kvotas efektīvu pārvaldīšanu, ir jāpieprasa uzrādīt izcelsmes sertifikātu tunzivju konserviem, kurus ievie no Taizemes, Filipīnām un Indonēzijas, kas ir galvenās piegādātājas un galvenās kvotas saņēmējas.

- (6) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.”

37. Šķiet, ka šajos apsvērumos ir ietverts pilnīgi adekvāts pamatojums, pilnībā atbilstošs Tiesas noteiktajai prasībai par to, ka vispārējas piemērošanas tiesību akta preambulā norāda uz kopējo situāciju, kas ir novedusi pie šī akta pieņemšanas, un vispārējiem mērķiem, ko ar to paredz sasniegt¹⁸. Tas tā patiešām ir, kā to apgalvo Spānija, ka preambulā netiek runāts par sekām, kādas [attiecīgajiem] pasākumiem būs attiecībā uz Kopienas konservu ražošanu. Tomēr, ņemot vērā to, ka nepastāv šāda veida prasība, šis noklusējums nav pamats [tiesību akta] atcelšanai.

Pilnvaru pārsniegšana

38. Visbeidzot, Spānija uzskata, ka apstrīdētās regulas spēkā esamību mazina pilnvaru pārsniegšana, pamatojoties uz to, ka ar to patvaļīgi sadalītas kvotas starp saņēmējval-

stīm, ieskaitot ne tikai Taizemi un Filipīnas, bet arī Indonēziju, atstājot atlikumu trešām valstīm. Spānija uzskata, ka apstrīdētajā regulā noteiktie procenti ir pretrunā pašas kvotas jēdzienam un šķiet vairāk pielīdzināmi politisku pārrunu rezultātam. Tāpat tā norāda, ka ar šo tarifa preferenču piešķiršanu tiek radīts bistams precedents, kas dos iegānstu vairākām prasībām par līdzīga režīma piemērošanu no tām valstīm, kuras uzskata, ka tām preferenču nolīgumu rezultātā, kuri noslēgti starp Kopienu un VPS shēmas valstīm, ir nodarīts kaitējums; vēl jo vairāk, ĀKK un valstis, uz kurām attiecas VPS shēma, var uzskatīt, ka tās ir tikušas diskriminētas izcelsmes noteikumu atšķirību dēļ un attiecīgi var iesniegt šo problēmu izskatīšanai PTO.

39. Pastāvīgajā judikatūrā tiek atzīts, ka tiesību akta spēkā esamību mazina pilnvaru pārsniegšana tikai tad, ja, pamatojoties uz objektīviem, atbilstīgiem un saskanīgiem pierādījumiem, izrādās, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem norādīts, vai lai izvairītos no Līgumā īpaši paredzētās procedūras, lai nodrošinātos pret dotā gadījuma apstākļiem¹⁹. Spānija nav iesniegusi šādus pierādījumus. Pēc manām domām, no

18 — 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-301/97 Nīderlande/Padome (*Recueil*, I-8853. lpp., 189. punkts).

19 — 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-110/97 Nīderlande/Padome (*Recueil*, I-8763. lpp., 137. punkts).

tā izriet, ka ir jānoraida Spānijas izvirzītais (kas pirmajā mirklī šķiet pārliecinoši), kāpēc pēdējais pamats, un nav nepieciešams pārbaudīt Komisijas sniegtos paskaidrojumus Spānijas apgalvojumi šajā sakarā ir uztverti kļūdaini.

Secinājumi

40. Tātad es iesaku Tiesai lemt šādi:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, izņemot Eiropas Kopienu Komisijas tiesāšanās izdevumus, jo tai kā personai, kas iestājusies lietā, ir jāsedz savi tiesāšanās izdevumi pašai.